VERANDER JE LEVEN-VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

18e jaargang - Nummer 6

WAAR LIGT JE SCHAT

Echte rijkdommen vinden

Mijn jaar zonder kleren

De verbazingwekkende afloop

Nooit verloren door te geven

Tegenslagen veranderen in mogelijkheden

copyright 2017 Activated
Alle rechten voorbehouden

Vertaald door:
Koos en Maria Stenger
Layout en ontwerp:

Koos Stenger en Gentian Suci

www.actiefonline.org
actiefonline@gmail.com

Activated Europe:
Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way Luton, Beds.
LU3 4BU, United Kingdom

Email:
activatedEurope@activated.org

Bijbelvertaling genomen uit de Nieuwe Bijbelvertaling, copyright 2004 Nederlands Bijbelgenootschap, tenzij anders vermeld.

Inhoud

3 Persoonlijk
4 Het kleinste muntje
6 Rijk of arm
8 Voor God spelen
10 Waar ligt jouw schat?
12 Hemelse investeringen
14 Het denkpatroon van de Westerse wereld uit stappen
18 Nooit tekort door te geven...
20 Krijgen door te geven
24 Het verhaal van twee broers
25 Om over na te denken
26 Mijn jaar zonder kleren
28 Mijn beloften staan vast

Hoe meer je geeft, des te meer er bij je terugkomt, want God is de grootste gever van het heelal en Hij zal ervoor zorgen dat je nooit meer geeft dan Hij je kan geven. Kijk maar eens wat er gebeurt als je het probeert.

–Randy Alcorn

De hoofdsom plus de rente

Terwijl ik met dit nummer bezig was stuitte ik op een inspirerend verhaal over twee grandioze mannen van God. Ik wil er graag over vertellen. Charles Spurgeon, de beroemde evangelist en George Müller, die in zijn jonge jaren een dief was, maar op een dag besloot om Christen te worden waarna hij vijf weeshuizen oprichtte, leefden allebei in het Engeland van de 19e eeuw. Spurgeon was eens bezig met een campagne om 300 pond in te zamelen; een bedrag dat broodnodig was voor het weeshuis dat hij ondersteunde. Het geld was toen veel meer waard dan het nu is, dus dat was een hele som. Op de avond dat hij zijn doel bereikt had ging hij tevreden naar bed. Maar voordat hij kon gaan slapen hoorde hij Gods stille stem: Geef die 300 pond aan George Müller voor zijn weeshuizen in Bristol.

"Maar Heer," protesteerde Spurgeon, "dat geld heb ik nodig voor mijn weesjes in Londen."

Wederom hoorde hij: Geef die 300 pond aan George Müller!

Spurgeon worstelde een tijdje met het idee maar gaf zich tenslotte gewonnen en kon toen eindelijk gaan slapen. De volgende ochtend ging hij naar het huis van George Müller en werd in diens studeerkamer binnengelaten, waar hij hem biddend op zijn knieën aantrof. "George, God zei me dat ik je deze 300 pond moest geven," zei hij.

"Dat is precies het bedrag waar ik God om heb gevraagd!" riep Müller uit.

Spurgeon was blij dat hij zijn vriend kon helpen, maar hij was toch een beetje ontmoedigd over zijn eigen situatie. Toen hij echter in Londen terugkwam lag er een brief voor hem op zijn bureau. Er zat een donatie van 300 guineas in (een guinea was een pond plus een shilling waard) ten bate van zijn weeshuis. "God heeft me mijn 300 pond teruggegeven met 300 shilling rente!" riep hij verheugd.

God werkt op bijzondere manieren en Hij beloont ons geven niet altijd precies zoals Hij dat bij Spurgeon deed, of zoals wij denken dat het moet, maar Hij zal ons geven nooit onbeloond laten. Deze aflevering van Actief bevat artikelen en getuigenissen die de Christelijke benadering van rijkdommen en bezit illustreren. Ik hoop dat ze je geloof mogen sterken.

Samuel Keating

HET KLEINSTE MUNTJE VAN DE WERELD

Door Anna Perlini

Vlak voordat ik naar India vertrok waar ik een aantal jaren zou gaan doorbrengen als vrijwilligster, gaf een vriendin me een heel origineel en nuttig, vond ik, afscheidscadeau. “Ik ben een beetje bezorgd over je,” bekende ze. “Je gaat naar een moeilijk land en dit zou weleens van pas kunnen komen.”
Op het doosje stond iets gegraveerd: “Het kleinste gouden muntje van de wereld.”
Ik pakte het in en nam het mee naar India en later naar Nepal. Mijn vriendin had gelijk gehad; het was niet altijd makkelijk en we kregen te maken met

allerlei ontberingen zoals het klimaat, tropische ziektes en financiële moeilijkheden. In onze basisnoden werd altijd voorzien, maar we moesten vaak afzien van extra dingen.

Mijn man en ik hadden het er soms over dat we het muntje misschien moesten verkopen, maar we hadden afgesproken dat het ons noodfonds was en dat we er niet aan zouden komen tenzij het absoluut nodig was. Als het onderwerp ter sprake kwam, waren we het er uiteindelijk toch altijd weer over eens dat de situatie niet zo drastisch was, en dan stopte ik het weer in mijn koffer.

Na acht jaar kwamen we weer in Europa en toen kwam ik op een dag langs een muntenwinkeltje. Ik vroeg me af hoeveel mijn gouden muntje al die tijd eigenlijk waard was geweest. Een paar dagen later liet ik het onderzoeken.

Nadat hij het muntje had onderzocht vertelde de winkelbediende me vriendelijk dat het niet meer waard was dan zijn gewicht aan goud en aangezien dit het kleinste muntje van de wereld was, woog het duidelijk niet veel. Ik was diep teleurgesteld.

Dus al die jaren dat we gedacht hadden dat we een noodfonds hadden, waren we alleen maar naïef geweest? Ik werd overvallen door een mengeling van teleurstelling en verlegenheid en gooide het muntje haast nog weg ook. Het zou geen groot verlies zijn geweest.

Maar later besefte ik dat het muntje symbolisch was voor ons geloof. We hadden het al die tijd meegedragen en we waren het nooit kwijtgeraakt. En omdat we op geloof voortgingen liet God nooit na om ons in onze noden te voorzien.

We hebben het muntje nog steeds en nu is het een dierbaar kleinood. En volgens mij is het eigenlijk in waarde gestegen.

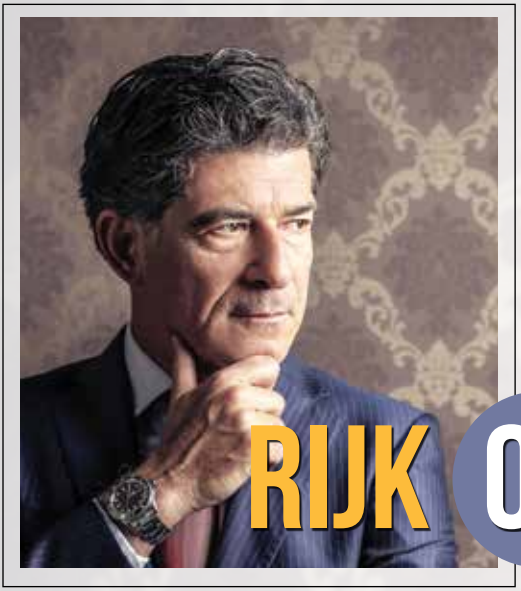

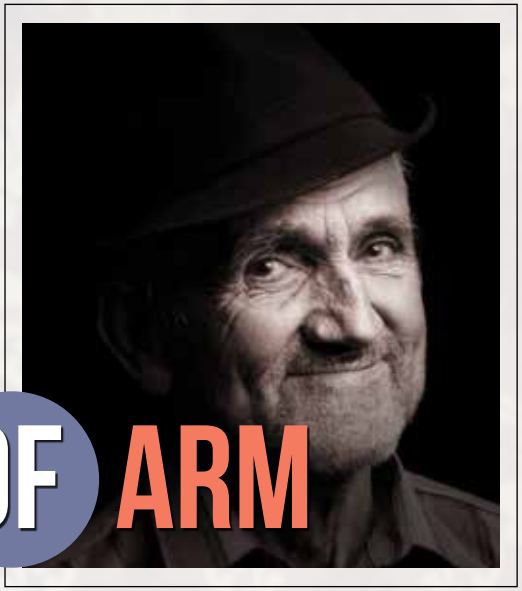

RIJK OF ARM

De apostel Paulus sneed het onderwerp rijkdom aan in 1 Timotheüs 6:8-10: “Wij hebben voedsel en kleren, laten we daar tevreden mee zijn. Wie rijk wil worden staat bloot aan verleiding, raakt in een valstrik en valt ten prooi aan dwaze en schadelijke begeerten die een mens in het verderf storten en ten onder doen gaan. Want de wortel van alle kwaad is geldzucht. Door zich er aan over te geven zijn sommigen van het geloof afgedwaald en hebben zichzelf veel leed berokkend.”[1] Geld hebben is niet verkeerd, maar een zucht naar geld wel. Een overvloed aan geld of een gebrek aan geld is minder belangrijk dan onze geestelijke conditie.

In de Joodse cultuur werden armoede en zelfs lichamelijke gebreken vaak gezien als het gevolg van iemands persoonlijke zonde. In Johannes 9:1-3 vroegen de discipelen van Jezus: “ ‘Rabbi, hoe komt het dat hij blind was toen hij geboren werd? Heeft hij zelf gezondigd of zijn ouders?’ ‘Hij niet en ook zijn ouders niet,’ was het antwoord van Jezus, ‘maar Gods werk moet door hem zichtbaar worden.’” [2]
De menselijke natuur wijt

armoede of andere zwakheden vaak aan dingen die een persoon verkeerd heeft gedaan maar God kan zulke omstandigheden vaak gebruiken om Zijn volmaakte plan uit te voeren.

Het verhaal over de rijke jongeling in Markus 10:17-22 laat zien hoe rijkdommen een geestelijk struikelblok kunnen vormen. Jezus zei tegen de jongeman dat hij zijn bezittingen moest verkopen en de opbrengst aan de armen moest schenken en dan Jezus moest volgen. De man liep bedroefd weg omdat hij een man van grote rijkdom was. In dit geval was de rijkdom van de man een negatief punt, aangezien het hem van het volgen van Christus afhield. Hij hield meer van zijn geld dan van Jezus Zelf.

Veel psalmen en spreuken in de bijbel spreken heel nuchter over de voordelen van rijkdom en het worstelen met armoede, maar de bijbel is er heel duidelijk over dat zowel armoede als rijkdom de wil van God kunnen zijn en een zegen van Hem. Jezus leefde in armoede; Salomo was gezegend met aanzienlijke rijkdom. Koning David begon nederig en eindigde in weelde. De apostelen volgden Christus naar vervolging en martelaarschap; zij werden niet beschouwd als rijk, maar zij gebruikten alles wat ze hadden om Christus met anderen te delen.[3] "Een arme en een rijke hebben dit gemeen: de Heer heeft hen beiden gemaakt." [4]

Vanuit menselijk oogpunt is rijkdom een zegen en armoede een vloek. Gods plan is veel groter en gebruikt zowel rijkdom als armoede om Zijn wil te vervullen. We moeten vechten tegen de verleiding om rijkdom als Gods enige zegen te zien en in plaats daarvan tevreden zijn in elke omstandigheid in de wetenschap dat Gods zegen niet gedefinieerd wordt door onze bezittingen in deze wereld maar hun fundering hebben in een koninkrijk dat niet van deze wereld is.

1 NBV
2 NBV
3 Zie Lukas 18:28
4 Spreuken 22:2

Dit artikel mocht gepubliceerd worden met toestemming van GotQuestions.org

Door Scott McGregor

VOOR GOD SPELEN

Ik heb vaak gewenst dat ik een vrachtwagen vol met geld had dat ik dan zou kunnen gebruiken om anderen mee te helpen. Er zijn zoveel mensen die financiële hulp nodig hebben en het zou zo fijn zijn om over de middelen te beschikken om hen die hulp te kunnen bieden. Ik heb dagdromen over het uitdelen van stapels geld aan mijn vrienden, familie en anderen zodat ze van hun financiële beslommeringen verlost worden en de vrijheid hebben om van hun leven te kunnen genieten zonder de druk die geldzorgen met zich meebrengen. Tot nu toe heb ik die middelen nooit gehad.

Ook al is het nog steeds een geliefde droom van me om ooit zo'n soort weldoener te kunnen zijn, heb ik me toch gerealiseerd dat het mijn taak niet is om voor God te spelen.

Dat betekent natuurlijk niet dat we geen partners met God kunnen zijn in Zijn werk als de

vriendelijke, liefdevolle, gulle God die Hij is. Maar we zijn maar junior partners. We mogen zo gezegd een stem uitbrengen, maar de beslissing ligt uiteindelijk niet bij ons. God heeft een plan en Hij weet wat Hij wil bewerkstelligen in en door het leven van ieder individu en ieder gezin.

Ik was aan het lezen over de vele wonderen die Jezus op aarde heeft verricht, en het enige wonder dat iets met geld te maken had werd verricht op het moment dat de discipelen belasting moesten betalen. Hij stuurde Petrus er op uit om een grote vis te vangen en toen zat er een munt in de bek van de vis die waardevol genoeg was om de belasting mee te betalen.[1] Maar zelfs in dit geval was het alleen genoeg om de directe nood mee te lenigen en werd het niet vermenigvuldigd zoals de broden en de vissen. Ik kwam tot de conclusie dat God in het geheel niet bezorgd is over geld, ook al maak ik me er vaak druk over.

Met geld kun je een heleboel doen, maar je kunt er geen geluk mee kopen. Onderzoek heeft uitgewezen dat het respect en de waardering van anderen belangrijker zijn voor ons geluk dan status of rijkdom. Wanneer er eenmaal in de basisbehoeften voorzien is krijg je door het verdienen van meer geld geen grotere gevoelens van tevredenheid.

En als het respect en de waardering van anderen ons al gelukkig maken, zouden de waardering en de liefde die God voor ons heeft ons dan niet nog gelukkiger moeten maken? Dat is ook echt zo. De schrijver van de psalmen schreef: "Gelukkig het volk dat zo mag leven, gelukkig het volk dat de Heer als God heeft."[2] Dat is niet zomaar een gezegde, maar het is een formule voor het geluk. Als we op goede voet met God staan zijn we gelukkig.
Nog iets over "voor God spelen." Ik heb nog steeds het verlangen om anderen enorm te kunnen helpen op financieel gebied maar ik moet ook bedenken dat het niet altijd het beste is voor de persoon in kwestie. Alleen God weet dat, en het is beter voor me om daar in te berusten en God Zijn rol te laten spelen.

WAAR LIGT JOUW SCHAT?

Door Rosane Pereira

Als kind vond ik het heerlijk om in het kleine huisje van mijn grootmoeder Sabine te logeren. Dat stond in de bergen en naast haar woonde tante Iota, dus gingen mijn zusje en ik er dagenlang op uit met onze neefjes en nichtjes. Dan gingen we naar de waterval, zwommen we in de rivier achter het terrein waar ze woonden, of beklommen we de vele bergen van de Mantiguira bergrug. Voor een stadsmeisje zoals ik was het een hemel op aarde.

Hun gezin had op materieel gebied niet zo veel als het onze. Op een dag zei mijn nichtje Anette: "Ik heb niet zo veel dingen, maar ik heb rijkdom in mijn hart en grootmoeder heeft gezegd dat dit het belangrijkst is!" Dat was een hele nieuwe gedachte voor mij. Bestond er nog een ander soort rijkdom dan materiële rijkdom?

Ik herinner me dat ik als kind heel erg onder de indruk was van de film, The Ten Commandments[1] in een

bioscoop waar mijn moeder me mee naar toe nam. Mozes had tot aan zijn dood zijn comfortabele leventje kunnen leiden, maar dat deed hij niet; hij liet alles achter om zijn volk van de onderdrukking te bevrijden. Totdat ik volwassen was besefte ik nooit ten volle hoeveel het hem gekost moet hebben om God te volgen.

Toen ik het Evangelie voor het eerst las was ik erg onder de indruk van het verhaal over de juwelier die een parel van grote waarde ontdekte en direct alles wat hij bezat verkocht om die te bemachtigen.[2] Jezus legde uit dat deze parel het koninkrijk van God was en toen ik dat las voelde ik een verlangen opwellen in mijn hart. Ik wilde die parel ook bemachtigen!

Jezus leerde ons ook: "Verzamel voor jezelf geen schatten op aarde: mot en roest vreten ze weg en dieven breken in om ze te stelen. Verzamel schatten in de hemel, daar vreten mot noch roest ze weg, daar breken geen dieven in om ze te stelen. Waar je schat is, daar zal ook je hart zijn." [3] Aangezien ik uit een grote stad kom waar de misdaad aan de orde van de dag is, begreep ik dat concept heel goed.

Naarmate ik ouder werd begreep ik steeds beter dat ware rijkdom niet de dingen van deze aarde zijn: maar vreugde, vrede, liefde, goedheid, geloof en alle ware rijkdommen die God ons allemaal dagelijks wil geven. Wij hebben het makkelijke gedeelte; we moeten onze zielen openen om Zijn geschenken te ontvangen. Als onze schatten in de hemel liggen zullen we Gods vreugde nu en in het hiernamaals ervaren.

1 De Tien Geboden door Cecil B. DeMille, 1956
2 Zie Mattheüs 13:45-46
3. Mattheüs 6:19-21

Door Anita Clark

Hemelse Investeringen

Op mijn leeftijd beginnen mensen ernstig na te denken over hun toekomst. Naast kinderen, carrières en woonomstandigheden komen onderwerpen zoals pensioenplannen en kapitaalinvesteringen aan de orde. Er zijn een heleboel verschillende mogelijkheden voor financiële investeringen om uit te kiezen en het is niet makkelijk om zulke beslissingen te nemen, want uiteindelijk kan niemand je met zekerheid vertellen wat de juiste keuze is. Sommige mogelijkheden voor investering die ik onderzocht heb zijn levensverzekering, huizenbezit en investeringsfondsen, ofschoon er nog een heleboel andere mogelijkheden zijn.

Niet zo lang geleden kwam ik

een vriendin tegen die zendeling is en in Afrika, Europa en Zuid-Amerika heeft gewerkt om de mensen over Jezus te vertellen. Ik bewonder haar werk en de liefde die ze aan de dag legt voor de mensen die ze tegenkomt, en om die reden heb ik besloten haar missiewerk financieel te steunen. De laatste keer dat we elkaar ontmoetten bedankte ze me voor de offers die ik bracht om haar dat geld te kunnen geven. Daar moest ik wel even over nadenken aangezien ik het in het geheel niet als een offer beschouw; integendeel, ik zie het als een investering in mijn toekomst. Het is mijn meest productieve kapitaalinvestering.

Levensverzekering.

In de bijbel wordt beloofd dat God voor ons zal zorgen als we gul zijn.[1] Er staat ook dat als we geven aan anderen, Hij ons en onze werken zal zegenen.[2] Gods werk ondersteunen is meebetalen aan Gods levensverzekeringsplan en in ruil daarvoor zorgt Hij voor mij en mijn geliefden in de goede en de slechte tijden. God is mijn vangnet.

Gezinsspaarplan.

Jezus heeft ons gezegd dat Hij ons een plaats zal bereiden.[3] Als ik mijn geld in Zijn werk investeer dan investeer ik in een plek in een prachtige toekomst in Zijn hemelse stad. Ik ben ervan overtuigd dat Hij een fantastische architect is.

Aandelenportefeuille.

Jezus zei dat we schatten in de hemel zullen hebben.[4] Door het zendingswerk van mijn vriendin te ondersteunen koop ik hemelse aandelen en berg ik ze op in mijn hemelse aandelenportefeuille. Hoe meer tijd en moeite mijn vriendin steekt in haar hemelse onderneming, des te waardevoller mijn aandelen zullen zijn. Als ik voor mijn Schepper sta aan het einde van mijn leven zal mijn aandelenportefeuille worden ingeleverd en wordt de waarde aan mij uitbetaald. Ik weet zeker dat het de moeite waard is om daar op te wachten.

1 Zie 2 Korintiërs 9:6
2 Zie Deuteronomium 15:10
3 Zie Johannes 14:2
4 Zie Markus 10:21

HET DENKPATROON VAN DE WESTERSE WERELD UIT STAPPEN

Door Ruth McKeague

Bijna elke dag word ik getroffen door het feit dat ik zo'n geluk heb dat ik het soort werk doe dat ik hier doe. Ik ben lerares aan een school in de oude binnenstad die gezinnen uit alle hoeken van de wereld helpt. Ik werk in de bibliotheek, waar het normaal is om aan iedere tafel een groepje van vier leerlingen te zien die uit vier verschillende continenten komen, vier verschillende talen spreken en vier verschillende geloven aanhangen. De VN zou een hoop kunnen leren van mijn school.

Vanessa is een leerlinge uit een hogere klas die ooit haar eigen kapsalon zou willen hebben. Ik herinner me haar zoals ik haar vorig jaar voor het eerst ontmoette. Ik was er zo van onder de indruk hoe modebewust en vriendelijk ze was en hoeveel zelfvertrouwen ze aan de dag legde. Zij is het toonbeeld van goede mogelijkheden.

Ze is een vluchtelinge uit een Afrikaans land dat door oorlog verscheurd is en ze kwam in maart 2014 samen met hun grote gezin van acht kinderen in de leeftijden tussen negen en twintig jaar in onze stad

aan. Vanessa's vader heeft af en toe kunnen werken sinds ze zijn aangekomen, maar hij heeft geen vaste betrekking kunnen vinden. Haar moeder heeft al jaren problemen met haar gezondheid en ze kan niet buitenshuis werken. Het gezin wordt onderhouden met behulp van een sociale uitkering en de ondersteuning van Vanessa.

Naast haar schoolbezoek werkt Vanessa parttime in een kapsalon. Haar inkomen wordt op drie verschillende manieren besteed: Het gezin wordt ermee ondersteund. Een deel wordt opgespaard voor een vervolgopleiding. Ze geeft haar tiende aan Gods werk.

Ik stond perplex vorige week toen ik hoorde dat Vanessa 10% van haar inkomen aan haar kerk doneert. "Dat hoort ook zo," legde ze me kalm uit, met haar Afrikaanse accent. "Toen ik nog een klein kind was werkte mijn moeder en zag ik altijd dat ze haar tiende gaf. Mijn vader deed dat ook. En we hadden altijd voldoende om van te leven."

Maar hoe zit dat tegenwoordig? Ik vroeg haar of ze weleens in de verleiding kwam om haar tiende niet te geven vanwege de moeilijke omstandigheden in haar leven. Ze scheen niet te begrijpen wat ik bedoelde. "Er wonen een heleboel mensen in jullie huis," zei ik. Ze knikte en wachtte tot ik zou uitleggen wat ik bedoelde. "Sommige

mensen zouden dat moeilijk vinden," legde ik uit. "Je vader kan tenslotte geen werk vinden… je moeder heeft gezondheidsproblemen…jullie hebben je vrienden en familie moeten achterlaten, jullie zijn nieuw in dit land…" Ik staakte mijn pogingen om Vanessa te overtuigen van haar strijd toen ik besefte dat ze zich in het geheel niet achtergesteld voelde.

"Toen we nog in ons eigen land woonden," zei ze, "namen we soms dakloze mensen in huis. We sturen nog steeds geld naar de weeshuizen daar. Als we hier extra geld of kleding hebben, brengen we het naar de mensen op straat."

Ik kon me het beeld dat Vanessa schilderde van de overvloed en de gulheid niet voorstellen met mijn beperkte begrip van haar gelimiteerde inkomen. "Maar heb je dan nooit het gevoel dat je iets nodig hebt dat je niet kunt kopen?" vroeg ik.

"Jawel," zei ze. "En dan vraag ik om geld. Ik vraag het aan mijn vrienden of familie. Ik vraag niet of ik het kan lenen, het is altijd een gift." Soms geeft ze, soms ontvangt ze (maar ze heeft nooit schulden) en Vanessa voelt zich in allebei de rollen thuis. Blij om te geven, niet te trots om te ontvangen.

Ik kwam weer terug op de kwestie van de tiende. "Maar als je soms niet genoeg geld hebt, heb je dan niet het gevoel dat je die 10% van je inkomen die je weggeeft eigenlijk zou willen houden?"

"Nee," zei Vanessa kalm. "God zorgt ervoor dat je het geld dat je weggeeft niet mist." En ze vertelde me over de keer toen ze 10 dollar in haar jaszak vond. En een verhaal over de keer toen ze zich geen nieuwe jas kon veroorloven, en er iemand naar haar toe kwam die de verkeerde maat jas had gekocht en hem toen aan haar gaf.

"Wat denk je van mensen met goede banen die in grote huizen wonen, maar dan zeggen dat ze niet veel kunnen geven?" vroeg ik wat aarzelend, omdat ik het over mezelf had.

Ik hield mijn hart vast, maar het antwoord kwam zonder veroordeling, heel kalm en beheerst. "Zij kennen het geheim nog niet."

Ze weidde er verder niet over uit. "Welk geheim?" vroeg ik. Ik kon op de klok zien dat onze tijd bijna om was. Vanessa moest om 3.45u. naar haar werk. Maar ik wilde weten wat dat voor geheim was.

"Als je iets geeft, dan zijn er meer zegeningen," zei ze.

Dat was een rekensom die me boven mijn pet ging. Maar op de een of andere manier klopte hij. Ik geloof dat deze jongedame een veelbelovende toekomst heeft in haar nieuwe land. De vaardigheden die ze op school en op haar werk leert zullen haar daar bij helpen, maar haar rustige vertrouwen en haar sterke fundering zullen haar uiteindelijk overal brengen. Ik ben Vanessa en de andere leerlingen die mijn westerse wereldopvattingen aan de kaak stellen en mijn begrip te boven gaan, dankbaar. Zij ziet de wereld door de bril van dankbaarheid, vertrouwen en hoop. De obstakels die haar niet eens raken lijken onder haar voeten te verdwijnen terwijl ze rustig verder gaat.

Ik ben nooit iets tekort gekomen door te geven!

Door Masahiro Narita

De eerste jaren van mijn zakenleven geloofde ik dat alles om geld draaide. Als mijn vrouw er over klaagde dat we zo weinig liefde in ons huwelijk hadden snauwde ik dat liefde geen brood op de plank bracht. Aangezien ik geloofde dat materiële dingen het belangrijkst waren, geloofde ik niet in God of in Zijn voorziening.

Dat veranderde langzaamaan nadat ik kennis had gemaakt met de bijbel. Ik begon te leren over Gods economische plan, dat gebaseerd is op liefde en delen; wat iets heel anders is dan het "ik eerst" materialisme waar ik voor die tijd door gedreven werd. Dit hielp me om mijn prioriteiten op een andere manier te rangschikken.

Het was 1985 en de economie in Japan was aan het opbloeien. Mijn vrouw en ik begonnen verscheidene vrijwilligersprojecten te ondersteunen en hadden juist een maandelijkse donatie beloofd aan zendelingen. We hadden niet gegeven in de hoop er iets voor terug te ontvangen, maar ik was

benieuwd of de belofte van Jezus; "geef en u zal gegeven worden"[1] letterlijk kon worden opgevat.

Ik had in die tijd plannen voor de bouw van een flatgebouw en slechts één week later werd me door de bank een aannemer aanbevolen die ik te werk stelde. De aannemer was echter te haastig om aan de bouw te beginnen en had al een bouwvergunning aangevraagd voordat ik zijn ontwerp had goedgekeurd. En toen bleek dat ik zijn ontwerp niet goedkeurde. Toen we niet tot een overeenkomst konden komen nam ik een andere aannemer en spande de eerste aannemer een rechtszaak aan tegen mij. Tenslotte werden we het eens over een nieuw ontwerp en zou het bouwwerk een gezamenlijk bouwproject van de twee aannemers worden. Dat uitstel van drie maanden scheen geen grote zegen te zijn. Maar wat was nu echter het geval…

Bij aanvang van het project hadden we geld apart gezet voor de stadsbelasting van de bouw, maar in de tijd dat we de problemen met de aannemers nog aan het oplossen waren werden de regels voor de bouw in de stad versoepeld en met die nieuwe regels hoefde ik die belasting niet meer te betalen voor mijn project.

Ik was wel blij dat ik niet onder de regels viel voor de stadsbelasting, maar nu hoorde ik dat de regering zelf de belasting voor de bouw met ingang van april verhoogd had. Toen bleek echter opeens dat de vergissing die de eerste aannemer had begaan met het te vroeg aanvragen van de bouwvergunning nu in ons voordeel werkte, omdat de datum op de vergunning liet zien dat we al toestemming voor de bouw hadden verkregen voordat de belastingverhoging inging.

Door deze gebeurtenissen leerde ik Gods aanwezigheid in mijn leven te zien. Toen ik terugkeek op die situaties en zag hoe God ons gezegend had, moest ik wel tot de conclusie komen dat het was omdat mijn vrouw en ik Gods werk steunden op elke mogelijke manier.

1. Lukas 6:38

KRIJGEN DOOR TE GEVEN

Door Steve Hearts

Het is makkelijker om over geven te praten dan het te doen. Dat geldt vooral als er offers voor gemaakt moeten worden. Aan de andere kant laat de bijbel zien dat God dit soort geven enorm beloont. "Hij ging tegenover de offerkist zitten en keek hoe de mensen er geld in wierpen. Veel rijken gooiden veel geld in de kist. Er kwam ook een arme weduwe die er twee muntjes in gooide, ter waarde van niet meer dan een quadrans. Hij riep Zijn leerlingen bij zich en zei tegen hen: "Ik verzeker jullie: deze arme weduwe heeft meer in de offerkist gedaan dan alle anderen die er geld in hebben gegooid; want die hebben gegeven van hun overvloed, maar zij heeft van haar armoede alles gegeven wat ze had, haar hele levensonderhoud."[1]

Het is goed mogelijk dat die rijke mensen uit plichtsgevoel

gaven of graag gezien wilden worden als ze gaven, en niet uit oprechte liefde voor God. Ook was het niet zo'n groot offer voor hen. De weduwe was arm maar was bereid alles wat ze had te geven. Zij gaf met een opofferend hart. Daarom werd ze zo door Jezus geprezen. We geven makkelijker als het ons niet veel kost. Maar Koning David weigerde om de Heer te geven "wat hem niets gekost had."[2]

Jaren geleden bad ik specifiek voor een Ovation gitaar. Zodra ik hem had kreeg ik echter het gevoel dat God me zei om hem aan iemand anders te geven die echt een gitaar nodig had. Daar was ik wat verbaasd over en ik vroeg me af hoe ik ooit weer genoeg geld bij elkaar zou krijgen om een andere te kopen. Maar er was geen twijfel mogelijk dat ik moest doen wat mijn hart me ingaf.

Ongeveer een week nadat ik hem had weggegeven werd ik uitgenodigd om te komen zingen in de kerk van een vriend die ook musicus was en eigenaar was van een muziekwinkel. Toen ik hem zei dat ik geen gitaar had om op te spelen zei hij: "Geen probleem. Ik zal er een uit mijn winkel halen en die mag je dan gebruiken." Het bleek een Ovation gitaar te zijn. Ik was dolblij!
Na afloop van de dienst zocht ik mijn vriend op om hem te bedanken en hem het instrument terug te geven, maar hij zei: "Toen je aan het zingen was zei God duidelijk tegen me dat ik jou en je zendingswerk moest helpen met deze gitaar." Ik ging de kerk uit met een gevoel alsof ik op de wolken liep.

Alhoewel we niet iedere keer materiële zegeningen krijgen als gevolg van het geven dat we doen, blijft het nooit onbeloond.

1 Markus 12:41-44
2 Zie 2 Samuël 24:24

IN GEVAL VAN NOOD GLAS BREKEN

Door Dina Ellens

Onlangs werd ik benaderd door twee vriendinnen die me bericht wilden geven over ingrijpende gebeurtenissen in hun leven. Allereerst belde Ina om me te vertellen dat de uitslag van het bloedonderzoek van haar dochter positief was, nadat ze drie jaar vrij van leukemie was geweest. Ze had het hartverscheurende nieuws net gekregen en was volkomen overstuur toen ze belde. Later die week stuurde Susan me een e-mail om te zeggen dat haar man onverwachts ontslag had gekregen. Ze was bang dat ze hun nieuwe huis moesten opgeven omdat ze afhankelijk waren van zijn salaris om hun hypotheek te kunnen betalen. Ik gaf hen zoveel aanmoediging als ik maar kon en verzekerde hen dat ik hen en hun gezinnen in mijn gebeden hoog zou houden.

Toen ik aan het denken was over de situatie van mijn

vriendinnen herinnerde ik me een bordje dat meestal in openbare plaatsen hangt boven een kastje met een glazen ruitje waarop staat: 'in geval van nood glas breken.' Daar zit dan een brandblusapparaat in of een bijltje dat in noodgevallen gebruikt kan worden.
Als Christenen hebben we ook een kastje dat we in geval van nood kunnen openbreken. Ik heb ondervonden dat ik het beste door zo'n tijd van nood heenkom als ik mijn toevlucht zoek bij Jezus en Zijn Woord. Jezus zei: "Wat Ik gezegd heb is Geest en Leven."[1] En door de tijd te nemen om Gods woorden te lezen en erover na te denken kunnen we nieuwe geestkracht en leven vinden, hoe ontmoedigend onze omstandigheden ook lijken te zijn.

Toen ik Susan weer belde om te vragen hoe alles ging antwoordde ze: "Nou, mijn man heeft nog geen baan gevonden maar ik maak me geen zorgen. Ik weet zeker dat God voor ons zal zorgen. Het mooiste nieuws is dat mijn man afgelopen zondag in de kerk naar voren is gegaan en gedoopt is."

En het bleek dat God dit echtpaar financieel ook niet in de steek gelaten heeft. Tegen het einde van de maand kreeg ik weer bericht van Susan dat haar man een goede baan had gekregen bij een multinationaal bedrijf.
Toen kreeg ik een sms van Ina, waarin ze vertelde dat haar dochter goed aan het herstellen was na haar chemotherapie. Ze hadden allebei Gods aanwezigheid gevoeld tijdens hun verblijf in het ziekenhuis. Mijn vriendinnen vonden in God allebei op unieke manieren hun "altijd aanwezige hulp in tijd van nood". Ze hielden zich aan hun geloof vast in bange tijden en God hielp hen er doorheen!

1 Johannes 6:63

Een Verhaal over Twee Broers

Auteur onbekend

Volgens een legende was er eens een abdij met een uitzonderlijk vrijgevige abt. Nooit werd een bedelaar met lege handen weggestuurd en hij gaf alles wat hij kon aan behoeftige mensen. Het vreemde was, dat hoe meer hij weggaf, des te rijker de abdij scheen te worden.

Toen de oude abt stierf werd hij opgevolgd door een nieuwe, die precies het tegenovergestelde karakter had. Op een dag kwam er een bejaarde man bij het klooster die zei dat hij daar jaren geleden had overnacht en hij vroeg of hij er weer mocht verblijven.

"Ons klooster kan geen vreemdelingen helpen zoals vroeger toen we nog rijk waren," zei de abt. "Niemand schijnt ons werk meer te willen helpen."

"Aha," zei de vreemdeling, "ik geloof dat het komt doordat je twee broers uit het klooster hebt verbannen."

"Ik geloof niet dat we dat ooit gedaan hebben," zei de abt verbluft.

"Jawel," was het antwoord. "Het was een tweeling. De een heette 'Geef'en de ander 'Dan zal je gegeven worden.'1 Je hebt 'Geef'verbannen dus besloot zijn broer om ook maar te vertrekken."

———

Om niet hebben jullie ontvangen, om niet moeten jullie geven!

–Jezus, Matteüs 10:8

OM OVER NA TE DENKEN

Ik geloof dat een houding van vertrouwen en een geduldige houding samengaan. Als je je ontspant en leert om God te vertrouwen, komt er vreugde vrij in je leven. En als je God vertrouwt ben je in staat om geduldiger te zijn. Geduld betekent niet alleen maar ergens op wachten…het gaat erom hoe je wacht, wat voor houding je aanneemt terwijl je wacht.

–Joyce Meyer

Ik ben vastbesloten om opgewekt en blij te zijn, in wat voor situatie ik me ook mag bevinden. Ik heb namelijk geleerd dat het grootste deel van onze ellende of onze vreugdeloosheid bepaald wordt door onze houding, en niet door onze omstandigheden.

–Martha Washington (1731-1802)

Als je te zeer gehecht raakt aan jouw beeld van hoe je terecht zult komen, raak je verstard. Ik probeer er op te vertrouwen dat alles uiteindelijk goed zal komen.

–Jennifer Connelly

Ik geloof dat God Zijn zaken goed beheert en dat Hij geen advies van mij hoeft te krijgen. Met God aan het stuur geloof ik dat alles op zijn pootjes terecht zal komen. Dus waar maken we ons druk over?

–Henry Ford (1863-1947)

In alle jaren waarin ik mijn Heer gediend heb, heb ik een waarheid ontdekt die nooit gefaald heeft en nooit vals is gebleken. Die waarheid is dat het buiten het rijk van mogelijkheden ligt dat iemand ooit in staat zal zijn om meer te geven dan God. Ook al geef ik alles wat ik heb aan Hem, Hij zal een manier vinden om me veel meer terug te geven dan ik heb gegeven.

–Charles Spurgeon (1834-1892)

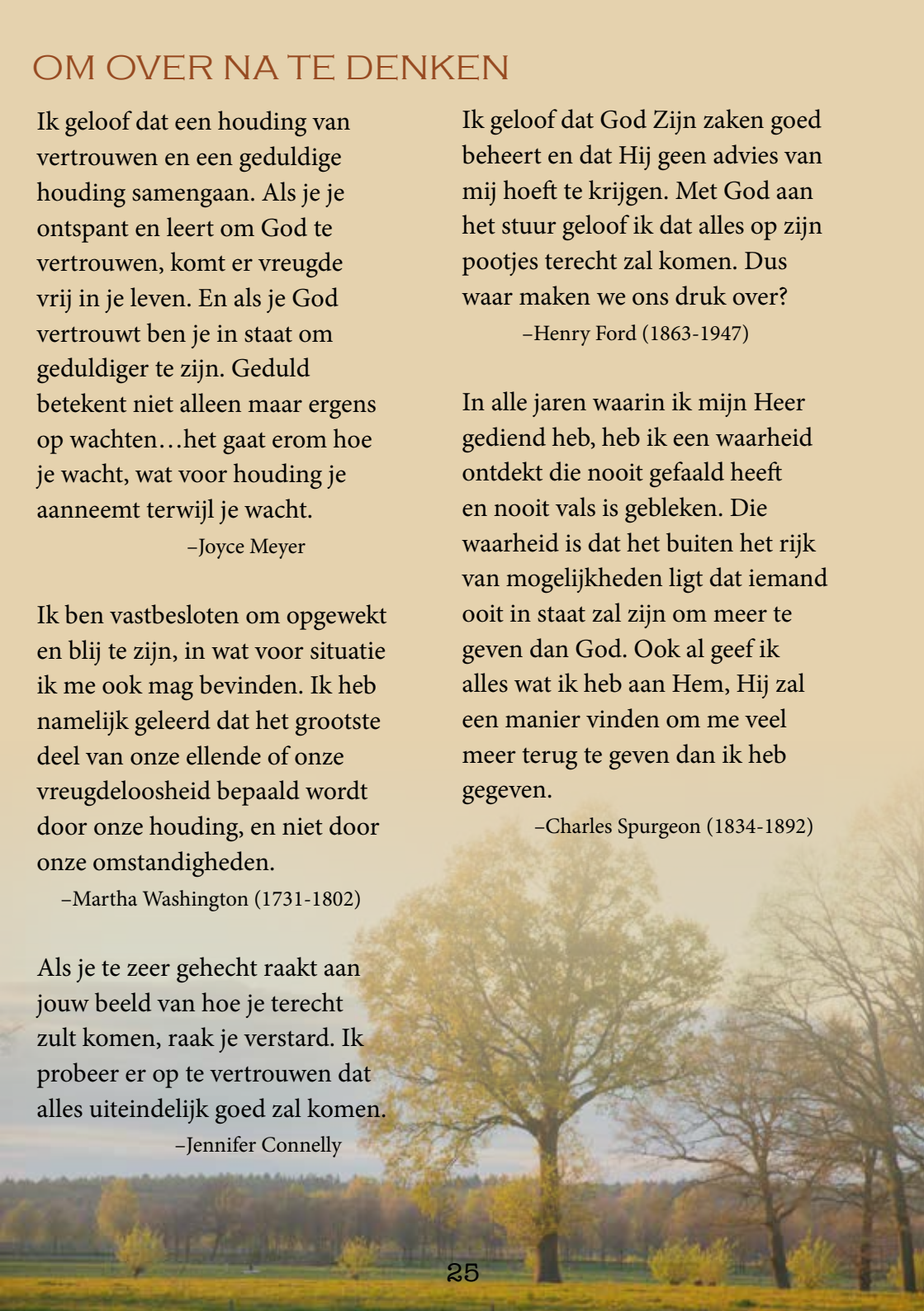

Door
Jessie Richards

Mijn jaar zonder kleren

Dat bedoel ik niet letterlijk hoor, ik zal het uitleggen. Aan het begin van vorig jaar had ik het voornemen gemaakt om geen nieuwe kleren aan te schaffen. Daar had ik een combinatie van redenen voor: Ik had niet nog meer kleren nodig. Ik ben niet zo verslaafd aan winkelen en door naar allerlei tweedehandsbeurzen te gaan, af en toe online te shoppen en kleding te ruilen met vriendinnen, had ik al een heleboel!

Ik had pas gelezen over een groeiende beweging van mensen die hadden besloten dat ze maar 100 kledingstukken zouden bezitten. Ik deed een snelle rekensom en besloot dat dit niets voor mij was, maar ik had wel bewondering voor het idee. En ik had precies nul komma nul op mijn spaarrekening staan in die tijd en daar wilde ik verandering in aanbrengen.

Uiteindelijk kreeg ik meer nieuwe kleren dat jaar dan ik de voorgaande jaren had gekregen, ondanks het feit dat ik niets gekocht had. Dat kwam door een combinatie van bezoekjes aan mijn moeder, zuster en schoonzuster die allemaal kleren voor me bewaard hadden, en geschenken van andere vriendinnen. Niet alles was gloednieuw, maar voor mij was het allemaal nieuw. Dus de blijde boodschap is dat ik een gevarieerde garderobe en schoenderobe (zou dat geen woord moeten zijn?) had, zonder er een cent aan uitgegeven te hebben.

Ik werd vanochtend wakker en dacht aan dat besluit en hoe goed het allemaal gegaan was. Ik heb het sterke vermoeden dat ik hier aan moest denken omdat ik de laatste dagen in een staat van paniek verkeerd heb over mijn huidige financiële situatie. Ik ben onlangs verhuisd, waardoor er een hoop verandering in mijn leven is gekomen, en er zijn verscheidene uitdagingen in

mijn leven. Ik heb veel ervaring met zuinig zijn. Ik ben gedisciplineerd in het begroten en het uitgeven en ik denk dat het wel zal gaan als ik voorzichtig ben.

Hoe dan ook, ik denk dat ik aan mijn "jaar zonder kleren" moest denken omdat God me er aan herinnerde dat "het altijd wel goedkomt." In dat jaar, toen ik minder tijd besteedde aan het aanschaffen van dingen en er minder geld aan uitgaf kwam ik helemaal niets tekort. Als er in de nabije toekomst misschien een maand of zelfs een jaar is waarin ik het zonder een bepaald ding moet doen, kan ik God dan misschien vertrouwen dat Hij er op een onverwachte manier in zal voorzien? Ik geloof het wel. Ik heb vaak het gevoel dat ik niet veel te melden heb als het gaat over dingen die God in mijn leven doet. Ik hou van Hem, we praten veel samen, en ik weet dat Hij altijd bij me is…maar af en toe vraagt iemand me om hem iets te vertellen over een geweldig wonder dat God voor me gedaan heeft en dan sta ik met mijn mond vol tanden en kan ik een-twee-drie zo gauw niets bedenken.

Dat vond ik altijd vreselijk totdat ik accepteerde dat mijn leven waarschijnlijk niet zo'n leven is waar God altijd enorm opvallende dingen doet. Dat is Zijn goed recht, en ik heb het recht niet om te verwachten dat Hij me op een bepaalde manier behandelt. Maar dan zijn er zulke lieve dingen waar ik achteraf van kan zeggen dat God heel goed de hand kan hebben gehad in de manier waarop alles ging. Ik kan mezelf er niet toe brengen om te geloven dat Hij het net zo belangrijk vond als dat ik meer schoenen zou krijgen, maar Hij vond het in ieder geval belangrijk dat ik me realiseerde dat ik, als ik op Hem vertrouw, altijd krijg wat ik nodig heb, en soms zelfs wat ik gewoon graag wil hebben, ook al is het niet door de kanalen waar ik het door verwacht of vanwege mijn geweldige plannen.

Ik realiseerde me nog iets anders gedurende mijn "jaar zonder kleren" en dat was hoeveel ik in een heleboel opzichten eigenlijk had. Ik had bijvoorbeeld een baan in een tijd dat veel mensen er geen hadden. Ik ben nooit dakloos geweest. En in tegenstelling tot wat je misschien dacht toen je de titel van dit artikel las, ik heb ook nooit zonder kleren hoeven rond te lopen! Ik heb het heel goed gehad.
In een praktisch opzicht, weerhield dit experiment me er ook van om nog meer spullen te verzamelen dan ik al had, wat goed was, want het bleek dat ik een heleboel moest wegdoen toen ik eerder dit jaar verhuisde. Alles bij elkaar heb ik me sinds die tijd rijker gevoeld.

MIJN BELOFTEN STAAN VAST

Een boodschap van Jezus

Ik heb Mijn discipelen gezegd dat iedere haar op hun hoofden geteld was en dat er niet één musje op de grond valt zonder dat Mijn Vader ervan weet. Ik heb hen gezegd dat ze zich geen zorgen hoeven te maken over hun materiële noden, dat wanneer zij Mij vertrouwen en volgen, Ik ervoor zou zorgen dat er in hun noden voorzien zou worden.1

In de materialistische wereld van vandaag klinkt dat misschien onrealistisch, omdat het najagen van geld belangrijker schijnt te zijn dan ooit. De tijden zijn veranderd, maar Mijn beloften niet. Ze zijn vandaag de dag net zo zeker als 2000 jaar geleden.

Zoek eerst het Koninkrijk Gods en gehoorzaam Mijn Woord zo goed als je kunt, dan zal Mijn Vader je alles geven wat je nodig hebt.2

Als je van Mij houdt en Mijn voorbeeld van het zorgen voor en liefhebben van anderen probeert te volgen, dan zal God voor je zorgen.

Dat betekent niet dat je een leventje van luxe en gemak moet verwachten. De moeilijke tijden zijn ook een onderdeel van het plan van je hemelse Vader om je karakter te vormen. En net zoals een aardse vader zijn kinderen niet automatisch maar geeft wat ze willen hebben, zo geeft Mijn Vader je ook niet klakkeloos alles wat je wilt. Hij geeft je wat je nodig hebt en Hij weet wat het beste voor je is; niet alleen voor je lichaam, maar wat veel belangrijker is, voor je onsterfelijke geest.